

Klient

Do mokasínů klienta terapeut vklouzne nalezením přání resp. naděje vztahených k setkání s terapeutem.

Obvykle se pojem klient vztahuje na kohokoli, s kým terapeut pracuje a rovná se pojmu pacient.

Klient v kontextu konstruktivistické terapie není definován nemocí, problémem, okolnostmi, nýbrž svým přáním a nadějí. Prvním úkolem terapeuta je zabývat se tímto přáním a nadějí, nikoli klientovou životní cestou.

Přesto terapeuti zastavují a kontrolují lidi na jejich cestě životem. Je dobré pamatovat si, že dokud nevyšlo své přání, nejsou klienty a nedostali jsme od nich oprávnění zasahovat jim do života. Proto by měli být poučeni o svých právech, možnostech a rizicích stejně jako jsou poučováni lidé kontrolovaní policií.

Přístup konstruktivismu k lidem, s nimiž pracujeme, je postaven na řadě předpokladů. Ty odvozuje od obecnějšího filosofického pohledu na lidskost. Zdůrazňuje mezi jiným, že klient

- je vždy jedinečný, jiný než ostatní
- je schopen posoudit, co je pro něj dobré či nikoli,
- nemá užitek z našeho jednání, o kterém by neměl vědět,
- spoluurčuje cíle i kroky spolupráce (dojednávání K. Ludewig),
- nikdy není v odporu - vždy chce spolupracovat,
- je ten, kdo musí udělat nejvíce práce,
- jeho zkušenost zahrnuje mnohem více než jen trápení,
- u nás hledá, co nenašel jinde,
- již řeší problémy svými prostředky,
- nese zodpovědnost za to, co ve svém životě změní.

Klientovi není potřeba zvenku nic dodávat, aby byl schopen řešit své problémy - vše potřebné již umí a má s sebou. (Milton Erickson)

Skeptický dodatek: někdy je to třeba zatraceně hledat.